

WOLNA POLSKA

GAZETA FRONTOWA DLA LUDNOŚCI POLSKIEJ

Nr. 1. (55)

Poniedziałek, 1 stycznia 1915 r.

Cena 50 gr.

1945

Minał rok 1944. Jakież wspominać, epokotwórcze są jego wyniki...

Rok 1944 — to był rok historycznych zwycięstw bohaterów Czerwonej Armii. To rok sławnych, druzgocących dziesięciu ciosów sowieckich, zadanych zbójczym hordom hitlerowskim i ich sojusznikom. Z przedmieść Leningradu, z Krymu, z pół Białorusi gnała zaborców niemieckich Czerwona Armia i witała ten Nowy Rok w ogniu bitew — gromiące seroga na Węgrzech i w Prunach Wschodnich, przyniosła zwycięstwo na ziemi polskiej, czechosłowackiej, jugosłowiańskiej, norweskiej, wydarzyły się szponów hitlerowskich — Rumunii, Bułgarii, Finlandii.

Rok 1944 — był rokiem wspaniałych zwycięstw narodów Związku Radzieckiego na polu pracy, na fabrykach i niwach, w nauce i sztuce. Bohaterska i ołarna praca sowieckiego zaplecza to nie tylko główna podpora frontu, no również szybka odbudowa zniszczonych, spowodowanych przez barbarzyńców niemieckich. To dąsły wzrost i rozbudowa potęg przemysłowej i rolniczej kraju radzieckiego dla dobra całego ludu, dla szczęśliwego życia po bliskim już ostatecznym zwycięstwie nad krwawą bestią hitlerowską.

Rok 1944 — to rok olbrzymiego wzrostu znaczenia i aurytetytu Związku Radzieckiego w całym świecie. Wszędzie, gdzie teraz człowiek wyzwolił, spod jarzma hitlerowskiego zbrodnie wita Nowy Rok, a również tam, gdzie ludzie jeszcze w smutku i niedoli spotykają ten Nowy Rok w dybach nazistów, jako ostatni rok swej niewoli i udręki... wszędzie z miłością, wdzięcznością i nadzieją wspomniany jest wielki Związek Radziecki. Wszędzie wspomina się jest niewyczerpana Czerwona Armia — wyzwolicielka ludów, którą prowadzi do wielokrotnych zwycięstw, na sławnym zalewie wykonania dziełowej misji wyzwolenia, Marszałek Stalin.

Rok 1944 — był rokiem dalszego zacieśnienia przyrzeczenia trzech największych

demokratyzujących mocarstw świata — ZSRR, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych. To rok, w którym w zwartym szeregu mocarstw demokratycznych stanęła wyzwolona Francja, zamiatywała dzięki walce wroga bestii hitlerowskiej i w pięć dniach dwóch frontów.

Rok 1944 — wejdzie jako epokowy do historii Polski. Rok temu, w noc noworoczną, w głębokim podziemi powstała Krajowa Rada Narodowa — reprezentacja walczącego narodu.

Czerwona Armia przyniosła wielom znacznym polaciom ziemi polskiej. W rzywołnym przez nią Lublinie powstał Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego, założone zostały zryby nowej, wolnej i niepodległej, demokratycznej Polski. Rozbudowana została Polska, które rosnące z każdym dniem na silę, ramię przy ramieniu z Armią Czerwoną dzielnie walczą z z wrogiem i szkuje się do decydujących boju o wyzwolenie całej ziemi polskiej spod zaboru niemieckiego. Z każdym dnem zacieśnia się coraz bardziej braterskie przyrzeczenie odradzającej się Polski ze Związkiem Radzieckim, jako główna rękoma istnienia siłnej i niepodległej Polski.

W roku 1944 Czerwona Armia w ogniu bitew ziszcła nadzieję i zaufanie całego świata demokratycznego.

Rok 1945 będzie rokiem wspaniałego tryumfu milijarów zwyciężonych Zjednoczonych Narodów, rokiem ostatecznej zagłady śmiertelnego wroga narodów słowiańskich i całej ludzkości — faszysmu hitlerowskiego.

W roku 1945 Czerwona Armia, wykonując rozkaz Marszałka Stalina, zniszczyła ostatni kłęb niemieckiej okupacji polską.

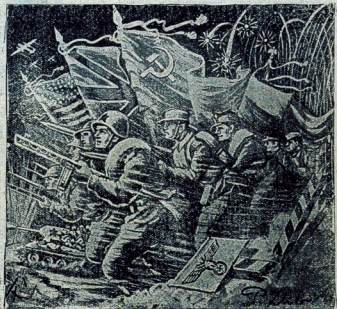
Rok 1945 wejdzie do historii ludzkości jako epokowy rok zwycięstwa szerszej sprawy wolności i postępu; jako rok zupełnego rozgromienia ludzoczerzego hitlerysty. W tym roku Czerwona Armia, wykonując rozkaz Marszałka Stalina, zniszczyła sztab zwycięstwa nad Berlinem.

Przyגיע przez W. M. Molotowa przedstawiciela Rządu Bułgarskiego p. D. Michalczewa

29 grudnia Ludowy Komitet Spraw Zagranicznych ZSRR W. M. Molotow przy-

jął przedstawiciela Rządu Bułgarskiego — ZSRR p. D. Michalczewa.

Szczęśliwego Nowego Roku!

Krajowa Rada Narodowa uchwaliła przekształcić Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego na Tymczasowy Rząd Rzeczypospolitej Polskiej

LUBLIN, 31 grudnia. (TASS). Dzisiaj w Lublinie odbyło się plenarne posiedzenie Krajowej Rady Narodowej — najwyższego organu władzy ustawodawczej Narodu Polskiego.

Plenarne posiedzenie Rady zgali jej przewodniczący, Bolesław Bierut. W swym przemówieniu ogłosił on listę nowych posłów do Krajowej Rady Narodowej. Po zatwierdzeniu listy, posłowie złożyli uroczyste ślubowanie na wierność demokratycznej Polsce. Następnie delegacja zjazdu chłopskiego, który rozpoczął się wczoraj w Lublinie i delegacja związków zawodowych, przekazały deklaracje, w których ludność wsi i miast żąda przekształcenia PKWN na Rząd Tymczasowy.

Następnie przewodniczący KRN ogłosił orędzie, w którym jest powiedziane: „Rok, który dziś żegnamy, wejdzie do historii Narodu Polskiego jako niezapomniana data. Zapoczątkował on odbudowę niepodległości Polski. Dzięki pomocy bohaterów Czerwonej Armii znaczna część ziemi polskiej została wyzwolona spod jarzma okupacji niemieckiej. Obecnie na wyzwolonej ziemi ożywiał działają już dwie armie Wojska Polskiego. Naród Polski bierze godny i coraz bardziej zorganizowany udział w walce Zjednoczonych Nar-

dów przeciw zaborcom niemieckim”.

„Krajowa Rada Narodowa, której rocznicę powstania dziś obchodzimy, — powiedziane jest dalej w orędzie, — zorganizowała dookoła siebie najlepszych przedstawicieli Narodu Polskiego, którzy ołarnie stanęli do walki z okupantami niemieckimi, do walki o utworzenie nowej, demokratycznej Polski. I muszę powiedzieć, że sprawa nasza jest zapewniona, że Naród Polski nigdy jeszcze nie był tak zjednoczony w swoich dążeniach, myślni i woli do walki o swą niepodległość, jak dzisiaj. Sprawa nasza jest zapewniona, gdyż łączymy swe wyzwolenie ze zwycięstwem angielsko-radziecko-amerykańskiej koalicji, gdyż opieramy się na przyrzeczeniu i traktatach i zwycięstwach narodami wielkiego Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, niosącymi wolność i pokój ujarzmionym narodom Europy”.

Znznaczając szereg udeł publicznej demokracji w walce z faszysmem, Bierut w swym orędzie podjął ostrej krytykę profaszyzowską pozycję, zajęłą przez polską reakcję. Mówiąc o roli demokratycznej Polski w powojennej Europie, Bierut wskazuje, że sprawa ta jest nierozłącznie

związana z zapadnięciem ekonomicznej potęgi Polski, jej sytuacją międzynarodową i jej rolą, jako kraju stojącego na straży cywilizacji przeciw nowej niemieckiej agresji i barbarzyństwa faszystowskiego. Takiej roli Polska nie będzie mogła spełnić mając u władzy agentów reakcji, ukrywających się pod pseudo-socjalistycznym szyldem pana Arciszewskiego lub pseudo-chłopskim szyldem pana Miłokajewskiego. Siac na stróky pokój może tylko Polska demokratyczna, opierająca się na trwałym przyrzeczeniu i przyjaźni z wielkim sąsiadem wschodnim — ZSRR. „Bez pomocy ZSRR, o własnych siłach, powiada Bierut, — Polska nie była by w stanie wyzwolić się z hitlerowskiej niewoli. Dsa odbudowy sił zbrojnych i naszej niepodległości w warunkach niesychanego zniszczenia kraju, Polska otrzymała pomoc i znaczący stopień solidarności i przyjaźni z ludami narodów ZSRR Marszałka Stalina. Przyrzeczenie Polski z ZSRR, Ameryką i Anglią powinno stać się fundamentem powoższego polska”.

Bierut zaznacza, że przybycie do Lublina przedstawiciela Francji i przedstawiciela demokratycznej Polski do Paryża, zapoczątkowało natural-

(Dokończenie — na str. 2.)

Krajowa Rada Narodowa uchwala przekształcić Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego na Tymczasowy Rząd Rzeczypospolitej Polskiej

(Dokończenie)

ne porozumienie polsko-francuskie, dyktowane względami obrony i ugruntowane na tradycyjnej przyjaźni narodów polskiego i francuskiego.

„Dziś lecą już nas, — wskazuje Bierut, — serdeczne stosunki z Czechosłowacją, Jugosławią, Bułgarią i innymi krajami, wyzwolonymi spod jarzma hitlerowskiego.

Bierut podkreśla jednocześnie nie wszystkich wstawę społeczeństwa polskiego dokoła programu i manifestu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego i obywateli pracy, dokonanej od czasu jego utworzenia. Dzięki społecznej jedności Narodu Polskiego PKWN potrafił w nader trudnych warunkach odtworzyć zniszczony przemysł, zbierać urodzaj, zapewnić szeroki armii polskiej, uporać się z problemami kraju, zorganizować nawiązanie w szkołach i uniwersytetach, stworzyć niezbędne przesłanki dla politycznego, zawodowego, społecznego, kulturalnego i społecznego rozwoju w najbliższym czasie. Wreszcie, historyczną zasługą demokracji polskiej jest to, że w ciągu dwóch miesięcy potrafiła ona przeprowadzić reformę rolną w Polsce, dając nierzadkie polskiemu chłopowi obrazca i dokonanie wszystkiego bez szczególnych wstrząsów i konfliktów, które wydawały się nieuniknione. Go więcej: reforma rolna zmieniła jedność Narodu Polskiego.

W ciągu pięciu miesięcy działalności PKWN, — powiadza jest w orędziu, — Naród Polski przekształcił się w kierownictwo kraju stoi na prawidłowej drodze. Na bezwzględnie działalności PKWN, — powiadza jest w orędziu, — Naród Polski przekształcił się w kierownictwo kraju stoi na prawidłowej drodze. Na bezwzględnie działalności PKWN, — powiadza jest w orędziu, — Naród Polski przekształcił się w kierownictwo kraju stoi na prawidłowej drodze.

Tymczasowy Rząd Narodowy Węgier wypowiada wojnę hitlerowskiemu Niemcom

DEBRZECZYN, 29 grudnia. (TASS). Tymczasowy Rząd Narodowy Węgier powziął jednomyślnie na wczorajszym posiedzeniu decyzję wypowiedzenia wojny Niemcom hitlerowskim. O wypowiedzeniu oświadczenie Tymczasowego Rządu Narodowego głosi, że mobilizując wszystkie swoje zasoby „będzie on prowadził wojnę po stronie Związku Radzieckiego i jego sojuszników do tego czasu, dopóki

chce widzieć nie w Londynie, lecz na ziemi oczyszczonej, rząd, który by odpowiadał jego interesom i pragnieniom. Oto dlaczego ze wszystkich krążył wyzwoleńcy ziem polskich podchodzą do przekształcenia PKWN na Tymczasowy Rząd Narodowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Przemawiając w debatach nad orędziem Bieruta przedstawiciele polskiej partii demokracji politycznej, zaznaczyli, że przekształcenie PKWN na Tymczasowy Rząd Narodowy Rzeczypospolitej Polskiej odpowiada żądaniom szerokiego mas społeczeństwa polskiego.

Plenarne posiedzenie Krajowej Rady Narodowej uchwala przekształcenie PKWN na Tymczasowy Rząd Narodowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Uchwala plenarne posiedzenie o składzie Rządu Tymczasowego: przewodniczącym rządu, ministrowi spraw wewnętrznych, dwóch wice-przewodniczącym, ministrowi obrony narodowej, spraw zagranicznych, bezpieczeństwa publicznego, skarbu, oświaty, opieki społecznej, zdrowia, rolnictwa i reformy rolnej, komunikacji, sprawiedliwości, przemysłu, zaopatrzenia i handlu, sztuki i telegrafów, kultury i sztuki, informacyjnej i propagandy. Przewodniczącemu rządu, ministrowi mianuje prezydent Krajowej Rady Narodowej, zgodnie z artykułem 45 konstytucji.

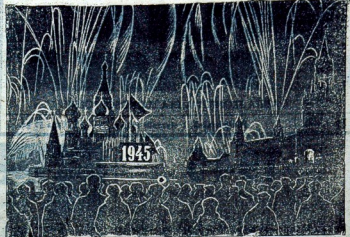
Plenarne posiedzenie uchwały, że dotychczasowe stanowisko Krajowej Rady Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej w Lublinie dokonano wielokrotnego salutu artyleryjskiego.

Z OSTATNIEJ CHWILI

SYTUACJA W GRECJI

LONDYN, 31 grudnia. (TASS). Rady londyńskie podają dzisiaj w dzień, że angielskie i greckie wojska rządowe znowu posunęły się w Atenach i oczyszczyli od partyzantów nowe rejon, na południowy wschód od drogi łączącej Ateny z Pireuszem. W ciągu dwóch dni walk zabito i wzięto do niewoli około 2.000 partyzantów. W re-

jonie Pirens nie zaszło żadnych szczególnych zmian. LONDYN, 31 grudnia. (TASS). Agencja Reuters donosi, że król grecki mianował arcybiskupa Damaski „reгентem Grecji. Oświadczenie króla, opublikowane w Londynie i w Atenach, głosi, że „Wobec braku w Grecji władzy, król wyraża wolę wojny narodowej.

MOSKWA. Na Czerwonym Placu podczas salu na cześć zwycięstw Czerwonej Armii.

Radzieckie Biuro Informacyjne donosi:

Z Komunikatu Operacyjnego z dn. 29 grudnia

W ciągu 29 grudnia na terytorium Czechosłowacji, na południowy wschód od miasta Luczence, nasze wojska zdobyły wśród walk naziemnych i zajęły miejscowości: Szil, Czorna, Bjerna, Szerch, Hajnarka, Jablonka, Stara Baszta i stacja kolejowa Szil.

Na północny wschód od czechosłowackiego miasta Szyl, nasze wojska w wyniku walk zaprzętnych zdobyły miejscowości: Wała Czarna, Chrasinca, Lesocze, Opławca, Eatorowa, Nonice, Selski. Jednocześnie na południowy zachód od Szyl nazwa wojska, po sforsowaniu rzeki Hron, zdobyły przeprodoła na zachodnim brzegu rzeki z miejscowościami: Nana, Par-

kań. Według ściśle ustalonych danych, w walkach przy zniszczeniu ugrupowania niemieckiego między rzekami Ipeł i Hron w ciągu 27 i 28 grudnia, nasze wojska wzięły do niewoli przeszło 6 tys. żołnierzy i oficerów, z nich 4.500 tylko 28 grudnia. Nieprzyjaciół pozostawili na pola walki z 5 tys. zabitych żołnierzy i oficerów.

W rejonie Budapesztu nasze wojska kontynuują walki, w celu zniszczenia okrojonego ugrupowania niemieckiego, w kierunku do zachodniej części miasta, gdzie zajęły kilka dzielnic. Jednocześnie nasze wojska toczyły skutecznie walki zmierzające do zniszczenia okrojonych oddzia-

łów przeciwnika w górzystym rejonie na zakręcie Dunaju, na północ od Budapesztu i zajęły miejscowości: Leaniufa, Tali-Tofalu, Dunabohat, Wyszehrad, Pilaszentlato, Pilaszentlek. W tym rejonie nasze wojska wzięły do niewoli 2.200 niemieckich i węgierskich żołnierzy i oficerów.

Na innych odcinkach frontu — poszukiwaniu rejonów i w szeregu punktów walki o charakterze lokalnym. 28 grudnia nasze wojska uszkodziły i zniszczyły w wszystkich frontach 99 czołgów niemieckich. W walkach powietrznych i ogniem artylerii przeciwlotniczej stracono 14 samolotów niemieckiego.

Z Komunikatu Operacyjnego z dn. 30 grudnia

W ciągu 30 grudnia, na południowy wschód i południe od miasta Luczence, nasze wojska zdobyły na terytorium Czechosłowacji miejscowości: Szawol, Filakowe, Biskupice, Radewca, Czankowice i stacje kolejowe: Filakowo, Radewca, a także zajęły na terytorium Węgier miejscowości: Lajpuz, Kusasz, Karancs-Kesi, Karancs-Gyab, Endrelawla, Doła, Peszteni Pusta. Równocześnie, na południowy zachód od m. Luczence, nasze wojska zajęły na terytorium Czechosłowacji miejscowości: Zagorowa, Bejnaj, Dremowca, Czarsadki, Wrebok.

29 grudnia wśród walk w tym rejonie nasze wojska wzięły do niewoli 1.300 niemieckich i węgierskich żołnierzy i oficerów. Według ściśle ustalonych danych, walkach przy likwidowaniu ugrupowania niemieckiego między rzekami Ipeł i Hron, na południowy zachód od miasta Szyl, nasze wojska wyprzedziły niemieckiego niemieckiego strażnika w kierunku do zachodniej części miasta, gdzie zajęły kilka dzielnic. Jednocześnie nasze wojska toczyły skutecznie walki zmierzające do zniszczenia okrojonych oddzia-

łów przeciwnika w górzystym rejonie na zakręcie Dunaju, na północ od Budapesztu. 29 grudnia wśród walk w tym rejonie nasze wojska wzięły do niewoli 1.258 niemieckich i węgierskich żołnierzy i oficerów.

Na pozostałych odcinkach frontu żadnych szczególnych zmian nie zaszło. 29 grudnia nasze wojska uszkodziły i zniszczyły w wszystkich frontach 99 czołgów niemieckich. W walkach powietrznych i ogniem artylerii przeciwlotniczej stracono 56 samolotów niemieckiego.

Z Komunikatu Operacyjnego z dn. 31 grudnia

W ciągu 31 grudnia na południowy wschód i południe od miasta Luczence, nasze wojska zdobyły na terytorium Czechosłowacji miejscowości: Bozita, Kuriani, Suha, Pilisz, Romhán — a także zajęły wśród walk na terytorium Węgier miejscowości: Mihal-Herges, Kis-Herges, Bilaj, Felfalu, Nograd-Ludai, Szak i stacje kolejowe: Nograd-Ludai, Szak.

Jednocześnie, na południowy wschód od miasta Luczence, nasze wojska zdobyły na terytorium Czechosłowacji miejscowości: Czelari, Hlahozecze, Zombor, Kiarow, Sklabina, Nova Cres, Obekow, Maly Kriz, Obekow. W ten sposób nasze wojska oczyszczyły całkowicie terytorium niemieckiego z węgierskiej okrojoną część miasta, gdzie zajęły kilka dzielnic. Jednocześnie nasze wojska toczyły skutecznie walki zmierzające do zniszczenia okrojonych oddzia-

do pograniczników miasta Szawol. Według ściśle ustalonych danych, walkach przy likwidowaniu ugrupowania niemieckiego między rzekami Ipeł i Hron, na południowy zachód od miasta Szyl, nasze wojska wyprzedziły niemieckiego niemieckiego strażnika w kierunku do zachodniej części miasta, gdzie zajęły kilka dzielnic. Jednocześnie nasze wojska toczyły skutecznie walki zmierzające do zniszczenia okrojonych oddzia-

W rejonie Budapesztu nasze wojska toczyły walki zmierzające do zniszczenia okrojonych oddzia-

(Dokończenie — na str. 3)

Radzieckie Biuro Informacyjne donosi:

Z Komunikatu Operacyjnego z dn. 31 grudnia

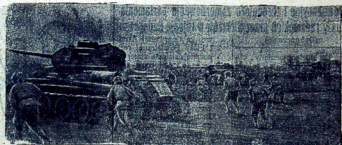
(Dokoniczenie)

ugrupowania nieprzyjaciela, w toku których zajęły ponad 300 kwartałów w inchołnej części miasta. Równocześnie, nazywając ukończony likwidacji okrążonych jednostek nieprzyjaciela w likwidacji tym rejonie na północny zachód od Budapesztu, zająwszy przy tym miejscowości: Demesz, Pilisz-Morot, Baszaharc. Według dołychczasowych danych w czasie walk zmierzających do likwidacji okrążonych jednostek nieprzyjaciela w rejonie na północny zachód od Budapesztu nasze wojska wzięły do niewoli 5390 niemieckich i węgierskich żołnierzy i oficerów i zdobyły następujące:

brzozy — 42, dział samochodowych — 35, dział różnych kalibrów — 34, transporterów opancerzonych — 55, samochodów — 782, traktorów i ciągników — 18, wozy przyczepnych z mieniem wojakowym — 113, motocykli — 68, przwozów — 14, eszelonów kolejowych — 5, pontonów — 21 i wiele innego mienia wojakowego.

Na innych odcinkach frontu nie zaszło żadnych szczególnych zmian.

30 grudnia nasze wojska zdobyły i zniszczyły 44 tożniemieckie. W walkach powietrznych i ogniem artylerii przeciwniczej stracono 21 samolotów nieprzyjaciela.

NA WĘGRZECH. 2 Ukraiński front. Desant czołowy w ataku. Zdjęcie J. OZIERSKIEGO (TASS).

Prowokacyjne i zbrodnicze zamordowanie parlamentarzystów radzieckich przez Niemców w rejonie Budapesztu

Jak komunikowano, wojsk 3. i 2. Ukraińskiego frontu 26 grudnia 1944 roku zakończyły okraglenie budapeszteńskiego zagrozenia nieprzyjaciela. Końcówki 27 grudnia wojska wymienionych frontów, z zachodu i od wschodu, bezpośrednio dotarły do Budapesztu i weszły do miasta na jego krańcach.

Jednocześnie nasze wojska, rozwijając ofensywę, posunęły się na zachód od Budapesztu do 60 kilometrów i w ten sposób całkowicie pozbawily nieprzyjaciela możliwości przedzierać się na odsiecz swym okrążonym wojskom.

Dwójce niemieckie i jednostki węgierskie, które jeszcze nie zostały broni, okrążone w Budapeszcie ścislym pierścieniem wojsk radzieckich, zostały skazane na nieuniknione rosgromienie.

Dowodzilo radzieckie w osobie dowódcy wojsk 3. Ukraińskiego frontu, Marszałka Związku Radzieckiego Tolubchina i dowódcy wojsk 2. Ukraińskiego frontu, Marszałka Związku Radzieckiego Malinowskiego, kierując się celami humanitarnymi, zgodnie z międzynarodowymi zasadami i zyczajami prowadzenia wojny, 29 grudnia 1944 roku skierowało do dowódcy i całego korpusu oficerskiego okrążonych w rejonie Budapesztu wojsk nieprzyjaciela, parlamentarzystów z następującym ultimatum:

„Do pana generała dowódcy wojsk niemieckich węgierskich, okrążonych w rejonie Budapesztu, do dowódcy, generałów i oficerów niemieckich dwójki: 13 dpanc, imd SS „Feldhermale“, 271 d, 8 1 22 dk, 239 brygady dział szturmowych.

Do dowódców, generałów i oficerów dwójki węgierskich: 10, 12, 20 dp. 1 pułka ochronnego, 3 pułka policyjnego, 260 pułka zapasowego.

Do dowódców wszystkich oddziałów niemieckich i węgierskich okrążonych w rejonie Budapesztu.

26 grudnia wojska 3. Ukraińskiego frontu, dotarły do rzeki Danaj i zająwszy miasto Eslerhom; połączyły się z działającymi w tym rejonie, na drugim brzegu Dunaju, wojskami 2. Ukraińskiego frontu dotychczas całkowicie okraglenia wojsk niemieckich i węgierskich, znajdujących się w rejonie Budapesztu.

Jednocześnie oddziały Czerwonej Armii gromiąc rozbitą wojska niemieckie, skutecznie rozwijają swą ofensywę w Czechosłowacji i sforszawszy góry Wertszedszkie kończą całkowicie oczyszczenie Węgier od wojsk niemieckich.

W krajach nabytychskich dotychczas jest grupa armii niemieckiej generała Scherera.

Szeroko reklamowana ofensywa niemiecka na zachodzie zamaję się i nie może nie zmienić w toku wojny.

Intolnej pomocy nie ma nic skąd oczekiwać. Sytuacja skupionych pod waszym dowództwem w rejonie Budapesztu resztek rosgromionych na Węgrzech wojsk niemieckich i jednostek węgierskich, które nie bierzą jescze broni, jest beznadziejna. Wszystkie drogi odwrotu są odcięte. Nasza wielokrotna przewaga liczebna równieł pod względem subrejnacji jest nieczyłwa. Pan, jako dowódcą, i wszyscy oficerowie okrążonych wojsk doskonale rozumiecie, że dalszy opór nie ma żadnego sensu i spowoduje wyniszczenie waszych wojsk; wiele ofiar wśród ludności cywilnej i zburzenie stolicy Węgier — Budapesztu.

Dla uniknięcia niepotrzebnej przelęwu krwi, a także w celu zachowania Budapesztu, jego zabitości historycznych, pomników kultury i sztuki, ludności od zagłady, proponujemy wam przyjęcie następujących warunków kapitulacji.

1. Wszystkie okrętki niemieckie i węgierskie

wojska na czele z wami i waszymi sztabami przerywają natychmiast działania wojenne.

2. Przekazujecie nam cały skład osobowy, broń, cały ekwipunek wojkowy, środki transportowe i techniczne w stanie niezułozdonym.

3. Gwarantujemy wszystkim generałom, oficerom i żołnierzom, którzy zaprzestają oporu, życie i bezpieczeństwo. Niemcom po wojnie — powót do Niemiec lub do dowolnego kraju według osobistego życzenia jenców wojennych, a Węgom, którzy poddadzą się Czerwonej Armii, po rejestracji i zbadaniu — zwolnienie.

4. Cały skład osobowy poddających się jednostek zachowa; mundury wojskowe, odznaki stopni, order, własność osobistą i kosztowności, a wszyscy oficerowie zachowają także broń białą.

5. Wszystkim rannym i chorym zostanie udzielona pomoc lekarska.

6. Wszystkim poddającym się generałom, oficerom i żołnierzom będzie zapewnione natychmiastowe zapotrzebnienie w żywności.

Wszta odpowiedź jest oczekiwana:

Na prawym brzegu Dunaju 30 grudnia 1944 o godzinie 12.00 według czasu moskiewskiego, na piśmie, za pośrednictwem waszych przedstawicieli, którzy powinni lechać samochodem osobowym z białą chorągwią po drodze prowadzącej od Budy do Erd.

Wszstych przedstawicieli spłka upelnomocnionej oficer rosyjski w rejonie przednich pozycji rosyjskich, na południe od Budy, 30 grudnia o godz. 12.00 według czasu moskiewskiego.

Na lewym brzegu Dunaju — 30 grudnia o godz. 12.00 według czasu moskiewskiego, na piśmie, za pośrednictwem waszych przedstawicieli, którzy powinni lechać samochodem osobowym z białą chorągwią, po drodze prowadzącej z Budapesztu do Weccesz. Wszstych przedstawicieli spo-

LIST DO REDAKCJI

Dzięki Czerwonej Armii i żołnierzowi polskiemu

Od pięciu lat młodzież polska albo wędrowała bez nauki, albo wbrew potęwom niemieckim zakazom uczyła się tajnie. W Ostrowi bohem, jak w Warszawie i w innych miastach Polski, od pierwszych dni niemieckiej okupacji szkolno tajne marzenie.

Nauczyciele nie szczędzili ani czasu, ani zapłaty, by wśled swych sił i możliwości stworzyć dla młodzieży możliwości kształcenia się.

Odpowiadają na te potrzeby były często obory koncentracyjne lub wzięcia. Toż, natychmiast po wypęczeniu niemieckiego okupanta, myślı obdowody szkoły polskiej przybrała konkretną formę, wywołując w mieście ogólny entuzjazm.

Od pięciu lat po raz pierwszy wznowiły się durnie szkolne szlary, od pięciu lat młodzież przekroczyła próg szkoły. Zmarły wchwała na nowo polska szkoła. Zorganizowano Kolo Rodzicielskie, które pomogło w usunięciu części trudności. Uruchomiono bibliotekę szkolną, samopomoc uczniowska, przywrócono Przysposobienie Wojskowe, harcerski oraz chór gimnazjalny.

Od października do grudnia urządzono kilka akademii, młody tynni akademie ku

szczeniu Październikowej Rewolucji w Powszechnym Listopadowego. Społeczeństwo z całym zrozumieniem popiera wysiłki zakładu stającego się naprawdę ośrodkiem kulturalnym miasta, okazując w tym kierunku wybitny ofiarunek.

Od samego początku szkoła przetrwała w bardzo przyjaznym i ścisłym kontakcie z Wojskiem Polskim. Te serdeczne więzy zacieśniają się coraz bardziej.

Tak więc, dzięki sojnizacji całej dziełnej Armii Czerwonej i harlowi polskiego żołnierza, szkoła polska oparła o swe wielkie tradycje rozpoznęła swe duchowe odrodzenie.

Gdy przeto na zagarach północno wydzwonię pożegnaniu słagrodzi i powitanie nowego roku, niech połączą się wszystkie serca polskie tu i na wszystkich krajach ziemi i serca przygrozi Polski w jednym najgłośniejszym zyczeniu:

Zagłada okupantom niemieckim!

Zjednoczonym zaś wysiłkom żołnierza polskiego i sowieckiego życzymy rychłego i ostatecznego tryumfu nad teofitofskim ciemięzą.

Wacław KRAUZE,
dyrktor gimnazjum
Ostrów-Mazowieckiej.

Zapleczce radzieckie Kończy 1944 rok sławnymi czynami na polu pracy.

NA ZDJECIACH: 1) W N-skich zakładach. Sprawdzanie karabinów ocalonych, gotowych do wyładowania na front. 2) Na wystawie zoinicznej w mełanowskiej rejonie z obwodowa. 3) W czasie raka odławian grzyby radzieckie oddziału szły rejon. Zdjęcie P. LISIANSKINA (J. DYNINA (TASS).

(Dokoniczenie — na str. 4.)

Prokacyjne i zbrodnicze zamordowanie parlamentarzystów radzieckich przez Niemców w rejonie Budapesztu

(Dokończenie)

tką upelnomocniony oficer rosyjski przednich pozycji rosyjskich na tej stronie, 30 grudnia o godz. 12.00 według czasu moskiewskiego.

Jeśli odrzucicie propozycję złożoną w brzo, to

Dowódca wojsk 3. Ukraińskiego frontu Marszałek Związku Radzieckiego TOLBUCHIN.

Stawiając ultimatum do dowódcy radzieckiego chciało uniknąć daremnego rozlewu krwi, uchronić cywilną ludność wielkiego miasta od cierpienia i ofiar, a także zboczenia stolicy Węgry od jej zabytków historycznych, pomników kultury i sztuki.

Przez całą noc, z 28 na 29 grudnia i 29 na 30 grudnia, a rana, silnie radzieckie stacje megafonowe bez przerwy nadawały z pierwszej linii frontu dowódczemu i wojakom nieprzyjaciela, otoczonym w rejonie Budapesztu, powiadomienie o mającym się odbyć wzięciu parlamentaryzmu radzieckiego w celu wręczenia ultimatum, a także o czasie i trasie marzu parlamentaryzmu do pozycji wojsk niemieckich. Ogień na odcinku marzu parlamentaryzmu został całkowicie przerwany.

30 grudnia o godzinie 11, według czasu moskiewskiego, z odcinka na lewym brzegu Dunaju radziecki oficer parlamentaryzmu skierował się na samochodzie oszostwowym w kierunku obrony z pozycji nieprzyjaciela. Gdy parlamentaryzmu zbliżył się do nieprzyjacielskich pozycji przednich, na południowo-wschodnim krańcu Budapesztu (przedmieście **Kispestertu**), pomimo dobiegających wiodzącej białej chorągwy i wiadomych zamiarów oficera radzieckiego, został on ostrzelany przez Niemców z karabinów, CKM-ów i artylerii i zabił.

W tym samym czasie drugi radziecki oficer parlamentaryzmu z tłumaczem, wysłany z odcinka na prawym brzegu Dunaju, z wielką białą chorągwą przebył linie frontu w rejonie zbliżony, w odległości 4 kilometrów od miasta Budapesztu. Ślad dowódczo parlamentaryzmu do sztabu wojsk niemieckich, gdzie dowódczo niemieckie oświadczyło, że nie zgadza się na przyjęcie ultimatum i na prowadzenie jakichkolwiek pertraktacji. Podczas powrotu parlamentaryzmu, Niemcy ot-

wojska Czerwonej Armii i Floty Powietrznej rozpoczęła działania zmierzające do zniszczenia wszystkich otoczonych wojsk, a w poniesienie całą odpowiedzialność za ich zniszczenie, a także za wszystkie zniszczenia w Budapeszcie i śmierć jego mieszkańców.

Dowódca wojsk 2. Ukraińskiego frontu Marszałek Związku Radzieckiego MALINOWSKI.

worzył w ślad za nim ogień i parlamentaryzmu został zabity strzałem w plecy, a wojarzy szczyt mra Dumace pozostał przy życiu tylko dzięki szczęśliwej przetrwałowi.

Takie są fakty umyślnego i potwornego zbrojstwa parlamentarzystów radzieckich w rejonie Budapesztu. Historia współczesnych wojsk i na podobnych zbrodni. Od niezapamiętanych czasów parlamentaryzmu korzystają za prawa nietykalności. Prawo to jest uświęcone przez tradycję. Jest ono zapisane w aktach i w Konwencji Hańskiej 1907 roku, a podobnych zbrodni. Rozpocząwszy wojnę zradzieckim napadem na ZSRR prowadzili ją tak barbarzyńcy i ludociercy, i kończą ją jako podli i łchórzliwi zbrojcy, którzy nie mają już nic do stracone.

Działania hitlerowskie mordujące niedogodnie parlamentarzystów radzieckich działa według zasady „po nas choćby potop”. Niemcy chcą poczynić za sobą w przepaść milionową ludność Budapesztu. Co im po stolicy węgierskiej wraz z jej osobliwościami, historycznymi i kulturalnymi pomnikami?

Hitlerowcy chcą przedłużyć swoją egzystencję przy pomocy podłej przemyśleń zradzieckich morderstw. Jednakże wyrodkli laszystowskie nie na długo ocala swoją skórkę odrzającą ultimatum do dowódcy radzieckiego i popielając potworne morderstwo na parlamentarzystach radzieckich Czerwonej Armii, rozgromi i zmiędzy wroga bez względu na jakikolwiek opór.

Oczywiście, że cała odpowiedzialność za zburzenie Budapesztu spada na głowy hitlerowskiej kłiki katów i morderców.

RADZIECKIE BIURO INFORMACYJNE

(Zołnierska bośń nowoczołna)

Siedział Hitler z Goebbels w swoim wronie przedwrotniczym przed nowoczołniczymi podarunkami angielskich lotników krzycząc si i dawnych swoich satelitów przedkajając, z których się tylko jeden i był byciał i nie do użytku Sasasa został.

A wtem, jak Goebbels nie szoczy, jak nie zacznie ogonem wywijać, dolną wargę ruszać i krzyżeć: „Uciekamy Adolfe! Nowy Rok idzie stryckiem dia nas niesie!” Wiał więc Hitler przedkajając Goebbelsa na lańcuszek i poze goł po Ostatniej Rzeczy, aby miejsce znaleź, gdzieby się mógł przed czterdziestym piątym rokiem ukryć. I stryckiem żęby ich nikt już nie pomał spokojnie mógł stryckowym roczek przestędzic.

Z początku chodzili po ruinach Berlina. Do jakiej piwnicy nie sądzę. Niemali ich poznawali. Goebbels po ogonie, Hitlera po gryzuce odwołanej i wrzeszający, żeby im nowoczołnic podarunki z rosyjską sioniną i polskim masłem przysłali. Na wierzuch się czigie ich Angliacy szkali. Musiał więc Hitler z Goebbelsem z Berlina się planowo ewakuować.

Tylko za miasto wyszł, zauważył Hitler niezgodnie sobie w polu. Normalnie, to koma bezrobotnie wymachuje. Mało co szlak Hitlera nie trafił na ten widok. Bo choć, jak z daleka widać było, Fryce drewniane nogi i także ręce posiadał, przecież mógłby na front iść i od siebie na jałki — kurki z Polski Niemkom na Nowy Rok przysłać, w rosyjski kociol wpaść, z okrażenia nie wyjść, albo poproszą ręce podnieść i krzyż rycksi z obcowym liścieniem zarobić. Posłał Hitler Goebbelsa po tę ludzką rezerwę i w międzyczasie już pla-

ny wojenne układa na jaki front te rezerwy posłać, jakie imię tej mobilizacji nadać i cieszyć się i ręce zaciera, że się aliancy ponownie myśleć, że to niego, Hitlera, ludzkich rezerwy nie ma.

Okazało się jednak, że to nie była żadna rezerwa, ani nawet uzupełnienie dla SS, dywizji strupia główka”, a zwykły strach na wróbie. Poszedł Hitler na wschód, sostoł na zachód, wodzi że soba Goebbelsa, musiał jednak w końcu zaprzestać po Ostatniej Rzeczy lasć, albo-wiem groziło mu, że nie tylko przed czterdziestym piątym rokiem się nie ukryje, lecz jeszcze w czterdziestym czwartym fason straci.

Bo prosta rzecz. Na krzyżach Germanii front. A „Baltusza”, jak wiadomo, nie odróżnia, czy to Hitler, czy normalny nadtołny Fryce, na użyczenie, przetrząsnę, jednakowo w kucharzę się bawi i łutki robi. W środku albo bomby międzyrodnowo padają i też mogą Hitlera, jak byle jaka fabryka, uszkodzić, albo zagraniczy robotnicy, jęcy i niewiechny gotowcy, z niego wiszaka usłotnic, albo w końcu można, co najgorzej, na gestapo się narwać i udział w czystyce rezerw od niezadowolonych i, ponurych elementów wstawy, blów pod toporem zostawić.

Ciężki był is Hitlera. Trafił mu się jednak jeden obywatel Szwajcar (członek towarzystwa przyjaciół czystych aryjskich nadzwierzęci i od durzy poradził. „Latoś mnie bierz” rzekł ów młody Szwajcar — patrząc na twój

przyszłość Hitlerka i twoego pawiana Goebbelsa. Szokada mi było, bo wtem, żeś wiecznarianie, bestie porządne, co by i kurczaką krzywdę nie zrobiły i w wspaniałym ładniecie nie dlatego pabli, aby ich meczyć, a dia dobra naci, choćbyście szamolowe probowali!

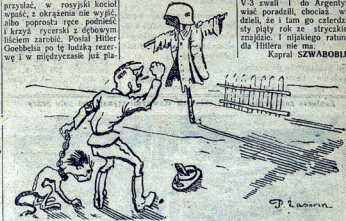
To powiedziały mądry Szwajcar im poradził na Lysą Górę się udać, bez Jagę znaleźć i ratunka u niej przisć.

Pospieszyl się Hitler, bo Nowy Rok już ich doganiał i stryckiem mocy i moiry, bo z rosyjskich konopli skrócony i łzami serot palony, bez Jagę znaleźć i ratunka u niej przisć. Pospieszyl się Hitler, bo Nowy Rok już ich doganiał i stryckiem mocy i moiry, bo z rosyjskich konopli skrócony i łzami serot palony, bez Jagę znaleźć i ratunka u niej przisć.

Stanał Hitler przed babą Jagą, piknie się pokłonił i mówi: „Przyzedłem do ciebie po radę, jak się przed czterdziestym piątym rokiem ukryć i szubienicy uniknąć.”

A u baby Jagi jak raz diabli zjadł by. Poznał Hitler siedzących dookola radców, przyszedł ow granwaldzkiach, katystów psuabów i pow ryckerzy z dca Causkiego jeziora i ci jego poznali i siadca zapraszają. Niegorszy ty djabel od nas — mówią — a myde i lepszy i wkrótce w naszym gronie będziecie, bo zasługi twoje wielkie są. Datł Hitlerowi ersat-miotle co ja V-3 zwali i do Argentyny wiać poradził, chociaż wiedzieli, że i tam go czterdziestym piątym roku z stryckiem zniszczą, i ni jakimgo ratunku dla Hitlera nie ma.

Kapral SZWABOBI

Газета «Вольна Польша» на польском языке Издание Политического Управления фронта для населения Польши

Redaktor odpowiedzialny Józef GAWROŃSKI

Obłazenia wojenne w Europie Zachodniej

LONDYN, 31 grudnia. (TASS) Komunikat sztabu Kwatery Głównej ekspedycyjnych sił sprzymierzonych donosi:

W Holandii nieprzyjacieli nadal przeprowadzał przez rzekę Maas, na północ od Talburgu, patroly, które cołony się po ostrzeleniu ich przez sprzymierzonych. Na północnym skrzydle klinu ardenskiego psonał spokój. W Bochefort, wojska sprzymierzonych z-

potykają jak dawniej na silny opór.

Na południowym skrzydle ardenskiego klinu sprzymierzonych dotarli do okolic La-vasellei i Cepogne. Oddziały sprzymierzonych znajdują się w odległości 2/3 mili na zachód od Bastogne. Wojska sprzymierzonych pokonując silny opór nieprzyjaciela rozszerzają korytarz, prowadzący do Bastogne. Druga dca Arlonne-Bastogne jest oczyszczona.